

[Fibiger.]

udarbejdes som i lovforslaget foreslået. Når folk derimod kommer med en blanket og melder, at de vil have stemmeret og ind på den kirkelige valgliste, er der mere lejlighed til at granske sagen. For det vil dog være ret meningsløst, at et menneske, der stiller sig i afgjort modsætning til folkekirken og åbenlyst fornægter kristendommen, skal være med til at bestemme over kirkens sager. Det er altså ud fra en rent praktisk betragtning jeg anser det for rigtigst at bevare tilmeldingspligten.

I det kirkelige udvalg drøftede man jo også spørgsmålet, og når de 15 medlemmer, der var imod at afrafalde tilmeldingspligten, alligevel på et vist tidspunkt kunne gå med dertil, var det ud fra den betragtning, at man så måske kunne få noget andet og vigtigere, et kirkeråd eller noget i den retning, sådan at kirkens røst, om jeg så må sige, kunne høres i forskellige spørgsmål. Jeg skal heller ikke nægte, at hvis det under forhandlingen i det udvalg, der formentlig bliver nedsat, skulle vise sig muligt at få noget andet indført, som vi synes er af større betydning og mere vigtigt for kirken, kunne vi måske også afrafalde tilmeldingspligten.

Jeg skal imidlertid ikke sige mere om dette nu, jeg vil finde det rimeligt, at vi forhandler spørgsmålet nærmere i det kommende udvalg.

Jeg kan give tilslutning til forslaget om personlig stemmeafgivning og om, at der kan etableres listeforbund. Det er naturligt, og måske særlig ved kirkelige valg, at man har personlig stemmeafgivning, ligesom man har ved kommunale valg og politiske valg.

Så er der spørgsmålet om 21 års valgretsalderen. Ministeren udtalte i sin forelæggelse, at man må erindre det løfte, vi gav de unge under besættelsen og lige efter befrielsen, og nu må man ved denne lejlighed søge at indfri dette løfte; derfor skønner ministeren det nødvendigt at foreslå denne nedsættelse af valgretsalderen. Ja, det man talte om i sin tid, var vist, at man skulle have *politisk* valget i en tidligere alder end nu, og det er jeg ganske enig i, det bør man have. Men jeg synes egentlig, det er sådan lidt for billigt at sige, at det er nødvendigt at indføre den her ved en ændring af menighedsrådsloven. Jeg vil derimod gerne være med til at sætte ind i menighedsrådsloven, at den samme valgretsalder skal gælde ved valg til menighedsråd som ved valg til folketinget; så har man egentlig løst det spørgsmål og løst det på een gang.

Jeg synes, det vil være forkert at begynde med det her i menighedsrådsloven, netop

på et tidspunkt, hvor de politiske partier arbejder i forfatningskommissionen med hele dette spørgsmål. Jeg håber iøvrigt, man i denne vil nå et resultat, således at man kan indfri det løfte, man dengang under besættelsen og lige efter befrielsen gav de unge, og det ville da være naturligt, at det resultat, man i så henseende der når til med hensyn til den politiske valgret, kommer til at gælde både ved de kommunale valg og også ved menighedsrådsvalgene og andre steder. Man skal ikke vente, at mit parti vil gå med til, at man isoleret, gennem en ændring her i menighedsrådsloven, ligesom vil foruddiskontere dette løfte og sætte en sådan bestemmelse ind om en lavere valgretsalder, hvorimod man kan regne med, at vi vil være med til at indføje en bestemmelse om, at den for valg til folketinget gældende valgretsalder også skal gælde for menighedsrådsvalg.

Jeg vender mig dernæst til den nye § 35. Det er et spørgsmål, vi har talt om flere gange, og som har været fremme fra forskellige side, at man måtte se at finde en form for at komme de præster til hjælp, der havde været i udlandet, eller nu også i sydslesvig, eller præster, der, om jeg så må sige, var kørt fast i deres embede, både for præstens skyld, men også for menighedens, altså finde en form for at få dem forflyttet.

Til at finde frem til en løsning på dette spørgsmål vil jeg gerne tilsige mit partis villige bistand. Om det nu skal være på den af ministeren foreslåede måde, kan jeg ikke sige, skønt jeg synes, der er meget, som tyder på, at det er den vej, man skal ud. At man ikke kan nøjes med, at biskoppen skal afgive erklæring i dette spørgsmål, hænger sammen med dette, at jeg ikke ønsker, at biskopperne eller de gejstlige alene skal være talerør for kirken, men at man også kan få lægmænd ind til at udtale sig om de spørgsmål, der i det hele taget ligger for.

Ministerne har, efter hvad jeg kan forstå, været lidt betænkelig ved at foreslå denne ændring og har talt om, at det ville nok fremkalde et chok. Ja, havde jeg foreslået det i sin tid, da jeg havde den ære at være minister, tror jeg nok, at man fra socialdemokratiets og fra anden side straks ville være gået imod det. Nu kan jeg kun glæde mig over, at det er den højtærede minister, der foreslår det, så bliver det nok så meget lettere at få igennem. Jeg husker, jeg engang var ude at tale ved et møde af menighedsrådsmedlemmer, og der fremsatte jeg en spagfærdig bemærkning i den retning, netop for at henlede opmærksomheden på dette spørgs-